

วิวัฒนาการของการวัดระยะทางในกีฬากอล์ฟที่ก้าวล้ำมาไกลขนาดนี้ !

วันที่ 24 สิงหาคม 69

เขียนโดย คุณฟูรุคาเวะ สมาชิกชมรมกอล์ฟ

“เหลือระยะถึงกรีนอีกกี่หลา?” ที่จริงแล้ว

วิธีหาคำตอบของคำถามนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากพร้อมกับวิวัฒนาการของกีฬากอล์ฟ เรามาดูกันว่า การวัดระยะในกีฬากอล์ฟได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในแต่ละยุคสมัย

* ยุคแรกเริ่ม: ยุคแห่งประสบการณ์และการกระชดยด้วยสายตา (จนถึงช่วงครึ่งแรกของศต.ที่ 20)

ในยุคบุกเบิกของกีฬากอล์ฟ ผู้เล่นจะประเมินระยะทางโดยใช้สิ่งต่าง ๆ เช่น ประสบการณ์ของแคดดี้, จุดสังเกตภายในสนาม, การนับก้าวเพื่อวัดระยะ, ความคุ้นเคยและการรับรู้ลักษณะภูมิประเทศ เพราะในสมัยนั้นแทบไม่มีการแสดงระยะเป็นหลาที่แม่นยำ ดังนั้น “ประสบการณ์และสัญชาตญาณ” ของผู้เล่นที่ชำนาญจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

* ยุคของหลักบอกระยะและหัวสปริงเกลอร์ (ทศวรรษ 1950–1990)

หลังสงคราม สนามกอล์ฟหลายแห่งเริ่มติดตั้งเครื่องหมายบอกระยะอย่างเป็นระบบ ตัวอย่างที่พบเห็นได้ทั่วไป ได้แก่ หลักบอกระยะ 150 หลา, หลักบอกระยะ 100 หลา, ป้ายบอกระยะบนแฟร์เวย์, ตัวเลขระยะที่สลักไว้บนหัวสปริงเกลอร์ ด้วยเครื่องหมายเหล่านี้ ผู้เล่นจึงสามารถคำนวณระยะที่เหลือถึงกรีนได้ โดยพิจารณาจาก “ระยะถึงหลักบอกระยะ” ร่วมกับ “ตำแหน่งที่ลูกกอล์ฟของตนวางอยู่”

* การมาถึงของเครื่องวัดระยะด้วยเลเซอร์ (ตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษ 1990 เป็นต้นมา)

ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านทัศนศาสตร์

เครื่องวัดระยะด้วยเลเซอร์ที่สามารถวัดระยะถึงธงได้โดยตรงเริ่มแพร่หลายในราคาที่นักกอล์ฟทั่วไปเข้าถึงได้ เพียงเสี้ยมเลเซอร์ไปยังเป้าหมาย เช่น ธงหรือต้นไม้ เครื่องก็จะแสดงระยะทางที่แม่นยำได้ในทันที

นับเป็นนวัตกรรมที่พลิกโฉมการวัดระยะในวงการกอล์ฟอย่างแท้จริง

“กะด้วยสายตาว่าน่าจะอยู่ที่ 170 หลา แต่จริง ๆ แล้วมีระยะเพียง 155 หลา”

ความผิดพลาดในการตีอันเกิดจากการประเมินระยะคลาดเคลื่อนเช่นนี้ลดลงอย่างมาก

เครื่องวัดระยะจึงได้รับความนิยมอย่างรวดเร็วในหมู่นักกอล์ฟสมัครเล่น

เพราะช่วยเพิ่มโอกาสในการทำสกอร์ให้ดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม การแข่งขันระดับอาชีพเคยห้ามใช้เครื่องวัดระยะมาเป็นเวลานาน

เนื่องจากวงการกอล์ฟอาชีพมองว่า

“ความสามารถในการอ่านและประเมินระยะถือเป็นทักษะอย่างหนึ่งของนักกอล์ฟ”

ปัจจุบันการแข่งขันบางรายการอนุญาตให้ใช้ได้ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด

ก่อนการแข่งขัน นักกอล์ฟอาชีพและแคดดี้จะสำรวจสนามอย่างละเอียดในรอบฝึกซ้อม

โดยวัดและบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ลงในสมุดบอกระยะของสนาม เช่น ตำแหน่งที่อาจใช้ปักธง, ระยะถึงบังเกอร์,

ระยะที่ต้องตีข้ามอุปสรรคน้ำ, บริเวณเป้าหมายที่ต้องการให้ลูกตก

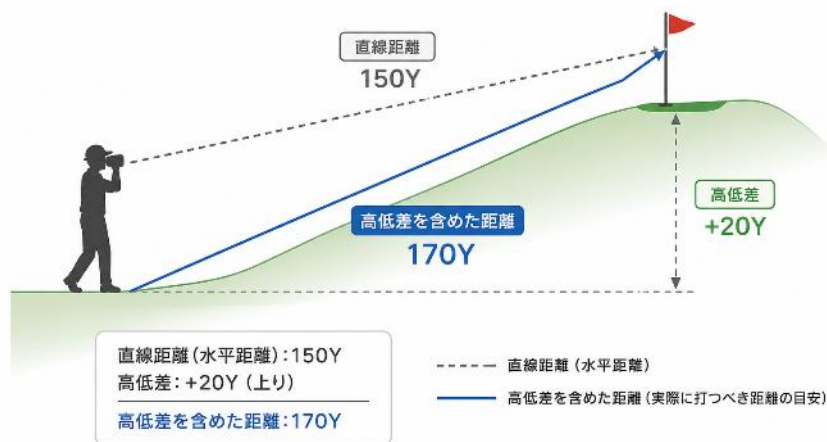
ดังนั้นแม้ระหว่างการแข่งขันจะไม่สามารถใช้เครื่องวัดระยะได้

พวกเขาก็ยังอาศัยข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ล่วงหน้าเพื่อวางแผนการเล่นได้อย่างแม่นยำ

เครื่องวัดระยะด้วยเลเซอร์

สมุดบอกระยะสนามกอล์ฟ

ภาพจำลองการวัดระยะด้วยเครื่องวัดระยะเลเซอร์ โดยคำนวณรวมความต่างระดับของพื้นที่

* ยุคของอุปกรณ์นำทางกอล์ฟด้วยระบบ GPS (ตั้งแต่ทศวรรษ 2000 จนถึงปัจจุบัน)

ด้วยความก้าวหน้าของสมาร์ทโฟนและเทคโนโลยี GPS อุปกรณ์นำทางสำหรับกีฬากอล์ฟด้วยระบบ GPS จึงถือกำเนิดขึ้น

อุปกรณ์ชนิดนี้แตกต่างจากเครื่องวัดระยะด้วยเลเซอร์ตรงที่สามารถแสดงภาพรวมของสนามจากมุมสูงแบบเรียลไทม์ พร้อมให้ผู้เล่นตรวจสอบทั้งระยะถึงกรีน ระยะถึงบังเกอร์ และระยะถึงอุปสรรคหน้าได้ในเวลาเดียวกัน

ต่อมาได้มีการพัฒนาอุปกรณ์ GPS ขนาดกะทัดรัดที่สามารถพกไว้ในกระเป๋า รวมถึงเครื่องวัดระยะ GPS ในรูปแบบสมาร์ตวอตช์ ทำให้เราเข้าสู่ยุคที่เพียงแค่เหลือบมองข้อมือก็ทราบระยะได้ทันที

เนื่องจากใช้งานง่ายและเข้าใจได้โดยสัญชาตญาณ แม้แต่นักกอล์ฟมือใหม่ก็สามารถใช้งานได้อย่างสะดวก

จึงกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีนี้ช่วยลดอุปสรรคสำคัญของการเล่นกอล์ฟอย่าง “การประเมินระยะทาง” ลงได้อย่างมาก

* เทคโนโลยีล่าสุด ยุคที่ AI ช่วยแนะนำแม้กระทั่งการเลือกไม้กอล์ฟ

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ได้มีการพัฒนาเครื่องมือยุคใหม่ที่ผสานระบบ GPS และเครื่องวัดระยะเข้ากับ AI (ปัญญาประดิษฐ์) เทคโนโลยีเหล่านี้ไม่ได้วิเคราะห์เพียงระยะทางเท่านั้น แต่ยังประมวลผลข้อมูลต่าง ๆ อย่างรอบด้าน ทั้งความเร็วและทิศทางลม ความต่างระดับ อุณหภูมิ ตลอดจนข้อมูลสถิติในอดีตของผู้เล่น ปัจจุบันมีทั้งแอปพลิเคชันและอุปกรณ์ที่สามารถให้คำแนะนำได้ถึงระดับว่า “สำหรับคุณในวันนี้ ขอแนะนำให้ใช้เหล็ก 6” แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีได้พัฒนาจากขั้นของการ “วัดระยะ” ไปสู่ขั้นของการ “ช่วยตัดสินใจ” แล้ว

แม้แต่ในวงการกอล์ฟอาชีพ ก็มีการนำเทคโนโลยีเหล่านี้มาใช้เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างรอบฝึกซ้อมมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การใช้งานในการแข่งขันอย่างเป็นทางการยังคงมีข้อจำกัด นักกอล์ฟมืออาชีพจึงยังต้องอาศัย “การปรึกษาหารือ” กับแคดดี้อย่างละเอียด เพื่อร่วมกันประเมินระยะและกำหนดกลยุทธ์ในการเล่นแต่ละช็อต

* บทสรุป: แม้อุปกรณ์จะพัฒนาไปเพียงใด ความสนุกของกีฬากอล์ฟก็ไม่เคยเปลี่ยนแปลง

ยุคสมัย	วิธีหลักที่ใช้ในการประเมินระยะ
ช่วงครึ่งแรกของคริสต์ศตวรรษที่ 20	การกระชาระด้วยสายตา ประสพการณ์ และคำแนะนำจากแคดดี้
ทศวรรษ 1950–1990	ตารางบอกระยะและคู่มือสนาม
ตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษ 1990	เครื่องวัดระยะด้วยเลเซอร์
ตั้งแต่ทศวรรษ 2010	อุปกรณ์นำทาง GPS และสมาร์ตวอตช์
ปัจจุบันเป็นต้นไป	แอปพลิเคชันที่ใช้ AI และเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลแบบครบวงจร

การประเมินระยะในการเล่นกอล์ฟเริ่มต้นจากการใช้ประสาทสัมผัสและประสบการณ์ของมนุษย์ ก่อนจะพัฒนาอย่างรวดเร็วด้วยพลังของเทคโนโลยี สำหรับนักกอล์ฟมือสมัครเล่น ผมขอแนะนำให้ลองใช้อุปกรณ์วัดระยะด้วยระบบ GPS หรือเครื่องวัดระยะด้วยเลเซอร์เป็นตัวช่วย เพียงแค่ทราบระยะทางอย่างแม่นยำ ก็จะช่วยให้เลือกไม้กอล์ฟได้อย่างมั่นใจ และสนุกกับการเล่นกอล์ฟได้มากยิ่งขึ้นครับ!